

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. XXIX. De varijs monasterijs cùm virorum, tum mulierum, quæ in Xenodochijs & alibi seruiunt aegris, & testimonium Iacobi Vitriaci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

niæ, Coloniae, & alibi apud Belgas ac Germanos tumulandis mortuorum cadaueribus piam operam impendunt, nullis sacris ordinibus initiati.

Præter Cellitas sunt in dictis Belgicæ oppidis & alibi, *Nigrarum Sororum*, seu monialium insuper cœnobita: quæ cum domi, tum foris agris sedulo inserviunt. Nomen habent à vestibus atrii coloris, quas gestant, & sub regula S. Augustini viuentes subsunt visitationi Ordinariorum.

CAPVT XXIX.

De varijs monasterijs cum virorum, tum mulierum, quæ in Xenodochijs & alibi seruiunt agris, testimonium Iac. Vi-triaci.

SVnt insuper aliæ tam virorum quàm mulierum sæculo renunciantium & regulariter in domibus leproforum, vel hospitalibus pauperum viuentium absque æstimatione & numero certo in omnibus Occidentis regionibus congregationes, pauperibus & infirmis humiliter, & deuotè ministrantes. Viuunt autem secundum S. Augustini regulam, absque proprio, & in cõmuni, sub vnius Maioris obedientia; & habitu regulari suscepto, perpetuam Domino promittunt continentiam. Scorsum autem viri & seorsum femine cum omni reuerentia & castitate

dormiunt, & manducant. Horas autem canonicas, quantum hospitalitatis studium, & pauperum Christi ministerium permittunt, diebus & noctibus audire non omittunt. In domibus autem, in quibus maior est conuentus & numerosior fratrum & sororum congregatio, frequenter in capitulo ad corrigendas delinquentium negligentias, vel pro alijs necessarijs & honestis causis, congregantur. Lectiones etiam diuinarum Scripturarum plerumque dum reficiuntur corpora, sibi faciunt recitari; in refectorio & alijs certis locis, & horis constitutis silentium obseruantes. Homines autem infirmos vel hospites sanos, quos in domibus suis suscipiunt, separatos à mulieribus manducare faciunt, & dormire. Capellani autem eorum cum omni humilitate & deuotione pauperibus & infirmis in spiritualibus ministrantes, verbo diuinæ prædicationis indoctos instruunt, pusillanimes, & debiles consolantur, & ad patientiam & gratiarum actionem exhortantur. Diuinum officium, vt omnes infirmi audire in lectis suis valeant, in capella communi, diebus & noctibus assidue celebrant. Confessiones autem & extremas vnctiones, & alia sacramenta diligenter & sollicitè subministrant infirmis, & mortuis debitam exhibent sepulturam. Hi igitur Christi ministri, sobrij & parci sibi, & corporibus suis districti valde & seueri, erga pauperes & infirmos misericordiz

diæ visceribus affluentes, & prompto animo necessaria pro posse subministrantes, quantò abiectiones sunt in domo Domini in via, tantò gradum sublimiorem consequuntur in patria. Tantas autem plerumque pro Christo sustinent infirmorum immunditias & foetorum molestias penè intolerabiles, sibi met violentiam inferentes, vt nullum aliud pœnitentiæ genus huic sancto & pretioso in conspectu Dei martyrio posse arbitrer comparari. Hæc igitur sordium stercora, quibus velut fimo mentes eorum ad fructificandum impinguntur. Dominus in lapides pretiosos permutabit; & erit eis pro foetore odor suavis. Hæc autem sancta & Deo amabilis hospitalitatis regula, & hospitalium religio in pluribus locis & domibus eorum adeò corrupta est, & quasi ad nihilum miserabiliter redacta, quòd hominibus reproborum sordida & detestanda congregatio, non solum his, qui eorum nequitiam plenius agnouerunt, displicet, sed etiam in conspectu Dei foetet. Sub prætextu enim hospitalitatis & simulatæ pietatis facti sunt quæstuarij, mendacijs & deceptionibus, & modis omnibus, quibus possunt, pecunias importunè extorquentes, se ipsos pascentes, de pauperibus autem non curantes, nisi quantum eorum occasione possunt eleemosynas à fidelibus exigere, modicum conferentes pauperibus infirmis, vt propter hoc negotiatores dolosi & caupones a-

E s

stuti,

stuti, quodam venationis genere fraudulento multa lucentur. Qui enim pauperibus parum tribuunt, vt amplius accipiant, & sub prætextu eleemosynæ quærūt diuitias, venatores potius quã benefici reputãdi sũt. Sic bestia, sic aues, sic capiuntur & pisces. Modicum escæ in hamo ponitur, vt pecuniæ sæculi in eo pertrahantur. Ad eò autem importunè & irreuerenter & anxie eleemosynas petunt, vt religionis reuerentiam in se confundentes contemptibilem reddant. Contra quos ait B. Hieronymus: *Melius est non habere quod tribuas, quàm impudenter petere quod des.* Plerumque etiam perturbatos fratres multa in hypocrisi exteriùs simulantes, vel per mercenarios, & mendaces capellanos, qui simplices non formidãt decipere, & falcem suã in messem alienam mittere, vel per Indulgentiarum litteras, quibus turpis lucri cupiditate abutuntur, multa turpiter lacrantur, vt de illis taceamus, qui falsariorum crimẽ pessimum incurrẽtes, falsis litteris, & bullis furtiuis in perditionem vti non verentur. Ea verò quæ turpiter congregant, quàm turpiùs in comestationibus & ebrietatibus expendant, & alia sequẽtia, quæ in occulto & in tenebris ipsi tenebrosi operantur, licet non erubescant patrare, pudeat tamen nos ad præsens recitare. de regularibus autem institutis, & ordinis puritate, nihil præter exteriorem habitum retinentes, oēs ferè per simoniam recipiunt. Qui turpiter

Loquitur contra abusus.

ingressi, turpissimè ad imitationē aliorū ibidē commorantur, in murmure & dissensione, in iurgijs & seditionibus, in otio & dissolutione, in loculis & proprii retentione, in cubilibus & immunditijs, & omnimoda fœditate, sine affectione, absque misericordia, sine fœdere. Lectos autem in oculis hominum ornatos, pauperibus autē & infirmis vacuos, ad ostentationē & seductionē cōponunt. Domos autē hospitalitatis & pietatis in spelūcas latronū, prostibula meretricū, & synagogas Iudeorum conuertūt. Huiusmodi autē pestifera corruptio & detestabilis hypocrisis nō oēs hospitalium domos occupauit. Quædam enim sunt regulares congregationes, & principales cōuentus, seu capitalia hospitalia, in quibus non desinit feruor charitatis, vnctio pietatis, honestatis decor, & seueritas disciplinæ; quæadmodum sunt hospitalia *S. Spiritus in Romana vrbe, & S. Samsonis in Constantinopolitana ciuitate, & S. Antonij in ipso capite, & B. Maria Ronsciuallis, in introitu Hispaniæ, & alia quædā Deo grata, & pauperib. peregrinis seu infirmis valde necessaria. Parisiis autē & Nouiomis in Frãcia, Pruumi in Campania, & Tornaci in Flandria, & Leodij in Lotharingia, & Bruxellis in Brabãtia sunt hospitalia pietatis, & domus honestatis, officinæ sanctitatis, cōuentus decoris & religionis, refugia pauperū, asylum miserorū, cōsolationes lugentium, refectio esurentium, & suauitas & mitigatio infirmorum. Hactenus Vi-*

viacus. In=

Hospitalia per Europã primaria. Vide sup. cap. 3.

Inter Hospitalia seu Xenodochia Belgica eminent in primis ea, quæ publicis ciuitatum sumptibus, si annui census non suffecerint, passim aluntur. Secundas obtinent ea, quæ leprosis excipiendis sunt destinata: vt de Hospitalibus S. Iacobi, S. Iuliani, S. Elifabethæ, & aliorum Diuorum nominibus iam olim consecratis nihil dicam.

CAPVT XXX.

Varij ordines ac Congregationes sub sancti Augustini regula militantes.

EST in Gallia ordo Charitatis nostra Domina, circa annum 1300. inchoatus.

In Italia apud Ligures floret Congregatio Armeniorum, seu S. Bartholomæi Genuensis.

Sub eadem regula militat ordo Predicatorum, à S. Dominico institutus: de quo fufius infra dicemus lib. 3.

Congregatio S. Ambrosij ad Nemus, anno 1431. ab Eugenio IV. est confirmata.

Congregatio Bonorum hominum in Anglia, per Richardum, Henrici III. Regis Angliæ fratrem, inchoata, vt & Ordo Saccitarum, seu fratrum Iesu Christi de pœnitentia, iam pridè defierunt.

Ordo Apostolicorum, seu Barnabitarum,

Boni homines.
Saccitæ.
Barnabite.